

SEMNU

Doamne, eu cred, Doamne, eu cred

Totul e posibil, Doamne eu cred.

În timp ce suntem adunați din nou aici, în Numele Domnului, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune și să ne închinăm Lui în sfințenia acestui moment. Dacă în această audiență este cineva care are o cerere specială și vrea să o facă cunoscută lui Dumnezeu, să ridice mâna și va fi amintit în rugăciune. Jos la subsol, la balcoane sau oriunde sunteți, El vă vede mâinile ridicate.

Atotputernicule Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, venim la Tine în Numele Domnului Isus, fiindcă ne-a fost făgăduit că dacă venim în Numele Lui, vom avea rezolvarea cererii. Astfel, mai întâi Te rugăm să ne ierți de tot ce este rău în căile noastre și care ne-ar putea împiedica rugăciunile să ajungă la Tine, și fie ca sângele Domnului Isus Hristos să mărturisească pentru aceasta în timp ce ne mărturisim greșelile smeriți. Te rugăm pentru fiecare cerere pentru care s-au ridicat aceste mâini. Răspunde-le după înțelepciunea Ta cea mare, ca să înțelegem că Tu cunoști toate lucrurile și știi totul de la început.

Îngăduie ca seara aceasta să fie una de care să-și aducă aminte multă vreme fiindcă prezența Ta a fost cu noi. La încheierea acestei zile a recunoștinței, care este sărbătorită de întreaga națiune, ne amintim cât ai fost de bun cu înaintașii noștri și îți mulțumim pentru tot ceea ce ai făcut și pentru noi. Dă-ne, Te rugăm, și lucrurile pentru care ne-am rugat, fiindcă o cerem în Numele lui Isus Hristos și spre slava Lui. Amin. Vă puteți așeza.

Sunt cu adevărat recunoscător pentru privilegiul de a fi din nou aici în tabernacol ca să le vorbesc oamenilor.

Fratele Moore spunea că de când este aici, nu au avut atât de mulți oameni la biserică. Fiecare colțișor este ocupat înăuntru, la subsol, pe coridoare, pe lângă pereți și pe străzile din jur, iar oamenii continuă să sosească. Noi suntem foarte recunoscători pentru aceasta, fiindcă vedem că încă este foamete pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară vom începe rugăciunea pentru bolnavi, fiindcă la aceste convenții obișnuim să avem o seară sau două pentru acest lucru.

Azi dimineață v-am povestit cum cu vreo cinci sau șase ani în urmă, am vrut să-i arăt unei femei ce înseamnă vibrația de pe mână și am luat mâna soției mele ca să-i arăt că ea nu avea nimic. Dar când am făcut aceasta am descoperit o tumoare. Doctorul nu a putut găsi nimic, acest lucru întâmplându-se timp de trei sau patru ani.

În final, în urmă cu doi ani s-a arătat și a început să se umfle destul de repede, de la mărimea unei alune ajungând până la mărimea unui grapefruit. Atunci medicul a spus: „Trebuie operată și scoasă imediat ca să nu devină malignă.”

Alaltăieri ea s-a dus la medic pentru ultima consultație, iar înainte de a fi examinată, am îngenuncheat în camera mea și m-am rugat din toată inima. El mi-a spus ce trebuie să spun, apoi m-am ridicat. Astfel, când a fost examinată, doctorul nu a mai găsit nici urmă de tumoare. S-a dus; nu mai este.

Mai târziu am sunat-o din nou, iar ea mi-a spus bucuroasă: „Bill, săptămâna trecută durerile erau atât de mari încât nu mai puteam dormi, fiindcă de câte ori încercam să mă întorc, se întorcea și tumoarea în mine.” Apoi mi-a spus că după ce a urcat pe masă ajutată de niște surori, doctorul i-a zis: „Doamnă Branham nu știu ce s-a întâmplat dar nu mai este nici urmă de tumoare.” Doctorul i-a spus să se ridice și a făcut întocmai, iar restul a făcut Dumnezeu.

Mă uit acum la un vechi prieten al meu. Nu cu mult timp în urmă, un prieten german care se numește Dauch, sper că i-am pronunțat corect numele, a împlinit nouăzeci și unu de ani. Era un mare susținător al lui Oral Roberts și a altor bărbați renumiți, dar într-o zi a venit la tabernacol și deși nu avea haine pentru botez, a vrut să fie botezat neapărat, așa că l-am botezat în Numele lui Isus Hristos

Când a împlinit nouăzeci și unu de ani, a suferit un atac de cord și inima i s-a oprit. Soția lui, care a fost asistentă medicală mulți ani, l-a dus imediat la spitalul din Lima, Ohio, unde erau cei mai renumiți medici din țară; inima lui s-a oprit timp de o oră și ceva. Când am auzit ce s-a întâmplat, mi-am zis: „Sărmanul frate Bill Dauch, probabil n-o să-l mai văd. Trebuie să ajung la el.” M-am rugat toată noaptea pentru el, dar când mi-au spus că avea nouăzeci și unu de ani și că inima i se oprise, am știut că nu avea cum să-și mai revină.

În dimineața următoare m-am dus cu un prieten să-l văd, iar pe drum mă gândeam: „Ce om bun a fost! Într-o zi îl voi revedea din nou.”

Conduceam repede și am făcut pană pentru că roata ieșise din locul ei și a tăiat cauciucul, așa că mi-am zis: „Nu am timp să schimb cauciucul.”

Omul mi-a spus: „Îți va exploda în următoarele două sute de mile!” dar eu i-am răspuns: „Nu am timp, domnule. Trebuie să ajung la un prieten care este pe moarte. Am la mine o roată de rezervă.”

M-am dus acolo, iar când am privit, am avut o vedenie în care l-am văzut pe fratele Dauch stând în biserică. L-am privit, iar el a venit la mine, mi-a luat mâna și a strâns-o. Și El mi-a zis: „Du-te și spune-i: „Așa vorbește Domnul...”

Și iată-l stând aici. La următorul serviciu s-a întâmplat să mă uit în jos și acolo stătea fratele Dauch care a condus trei sute de mile, tocmai din Ohio. Săptămâna trecută am fost la New York și el a fost și acolo, iar acum este aici în Shreveport.

Când voi trece pe porțile timpului în veșnicie, dacă Dumnezeu mă lasă să trec în pace, îi voi strânge mâna și pe partea cealaltă.

O, s-au întâmplat o mulțime de lucruri! Nu vă pot spune toate lucrurile mărețe care s-au întâmplat în ultimele zile, dar cred că prin experiența pe care am trăit-o cu câteva săptămâni în urmă, în Colorado, Domnul a fost foarte binevoitor față de mine și mi-a răspuns la rugăciuni. Acesta ar trebui să fie al treilea stadiu al slujbei, dar nu pot spune ce este.

De aceea cred că Domnul este cu noi și va face lucruri mari.

Pentru că se sărbătorește Ziua Recunoștinței, în loc de predică aș vrea să țin o lecție de școală duminicală ca să pun o temelie din Evanghelie pentru serviciul de vindecare. Fratele a citit din **cartea Exodului capitoul 12**, iar eu voi citi tot de acolo, **versetele 12 și 13**:

„În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului, Eu, Domnul.

Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.”

Acesta este un text deosebit pentru mine și am aici mai multe versete la care vreau să fac referire în minutele următoare. Aș vrea să fie ca o lecție de școală duminicală, astfel încât să fie înțelese bine toate lucrurile.

Eu aștept timpul unei revărsări a Duhului Sfânt în aceste zile în care trăim, o altă mișcare puternică a Duhului Sfânt în Biserică, pentru a aduce credința de răpire

chiar înainte de venirea Lui, fiindcă toate sunt puse deja în ordine pentru aceasta.

Cred că acum suntem în timpul în care Cuvântul ar trebui să fie primordial. Cred că este timpul să lăsăm deoparte toate crezurile și gândurile noastre și să ne întoarcem la Cuvânt.

După cum am spus și aseară, Dumnezeu a spus sfârșitul încă de la început; a spus ce se va întâmpla în fiecare generație. În vechime, El a trimis proroci. De fiecare dată când aceste lucruri urmau să se întâmple într-o epocă, El a trimis proroci, pentru că întotdeauna Cuvântul Domnului vine la proroci, la prorocul epocii respective.

Astfel, când a venit în scenă ziua Domnului nostru Isus, El a fost manifestarea Cuvântului pentru acea epocă. El a fost împlinirea Cuvântului din Isaia 9.6: „Căci un Copil ni s-a dat...” și așa mai departe; Isaia 35 și Isaia 28.19.

El a venit să manifeste Cuvântul care a fost spus mai dinainte în aceste texte și a făcut exact ce trebuia să facă în acea epocă, pentru că această Carte este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu. (Isaia 28.19).

Acum este deja arătat, de aceea trebuie doar să vină cineva în scenă, să manifeste aceste făgăduințe și să-i cheme pe oameni la Dumnezeu. Eu știu că s-au ridicat o mulțime de imitații și așa mai departe, dar Moise și Aaron au întâlnit aceeași situație. Moise s-a întâlnit cu acei imitatori căutători de senzații tari, dar i-a lăsat în pace. Ei au făcut exact ce a făcut și el, dar Moise a așteptat până a avut loc întreaga manifestare, iar făgăduința spune că în timpul din urmă se va întâmpla la fel. *„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise...”* (2Timotei 3.8), la fel vor face și oamenii din timpul acesta. Dar aceasta nu oprește făgăduința, ci o scoate în evidență, o face reală.

Acum aș vrea să vorbesc despre Semn. Semnul!

Fiți atenți la rânduiala de Paști. Trebuia să fie adus un miel de parte bărbătească, ce trebuia încercat timp de paisprezece zile.

Ce simbol desăvârșit spre Hristos! Un Miel de parte bărbătească, ce a fost încercat timp de trei ani și jumătate în slujba Sa, criticat de preoțimea aceluși timp, dar dovedit că S-a ținut în totul de Cuvântul Tatălui. Chiar și în prezența lui Satan, El a spus: „Este scris!” înfruntându-l constant cu Cuvântul lui Dumnezeu scris pentru timpul acela.

Acesta este un exemplu desăvârșit și pentru noi astăzi: întotdeauna să-l înfruntăm pe vrăjmaș cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta.

El le-a spus celor din timpul lui: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Cu alte cuvinte, El le spunea: „Dacă nu împlinesc Scripturile scrise pentru această zi, sunt un necredincios. Dar cine Mă poate învinui de păcat?” „Păcatul” înseamnă „necredință.” El a împlinit fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu pentru acel timp; El era Mesia și aceea era ziua lui Mesia.

După cum am văzut, mielul a fost junghiat seara, după cină. La fel a fost omorât și Mielul lui Dumnezeu, doar că acum tot poporul Israel a trebuit să omoare un Miel. Și Israel a mărturisit pentru moartea Lui și a cerut Sângele Lui. Dacă va fi cu voia Domnului, vom vorbi despre aceasta mâine seară în tema „Sângele de pe mâini.”

Sângele mielului nu a fost amestecat cu nimic. Nu putea fi amestecat, ci era doar sânge și a trebuit aplicat pe ușci și pe pragul de sus. Sângele nu putea fi amestecat.

Astăzi, ei încearcă să-L amestece cu tot felul de crezuri, afilieri, distracții și altele de felul acesta, dar nu poate fi amestecat cu nimic. El nu Se va amesteca cu absolut nimic! Sângele nu poate fi amestecat.

Când au aplicat sângele, poporul trebuia să fie gata pentru călătorie. Acest lucru nu este pentru necredinciosul care stă afară și simpatizează cu credincioșii, ci este pentru credinciosul care este deja sub Sânge, îmbrăcat, încălțat, cu coapsele încinse și gata pentru călătorie.

Noi am ales această zi ca zi de recunoștință, o sărbătorire a faptului că înaintașii noștri au fost binecuvântați de Dumnezeu să vină aici să întemeieze această națiune. Ei au ridicat un popor puternic, dar pentru că astăzi este deasupra tuturor celorlalte națiuni în ceea ce privește stricăciunea, trebuie să se prăbușească. Potrivit Scripturii nu a ajuns așa de mare, nu este bătrână; este o fiară „*care are două coarne ca ale unui miel și vorbește limba balaurului.*” (Apocalipsa 13.11). Această fiară n-a ieșit din ape, din națiuni și popoare, ci din pământ. Și am văzut că avea două coarne ca ale unui miel, ceea ce înseamnă putere civilă și ecleziastică. Desigur, acestea merg împreună să vorbească la fel ca balaurul din chipul fiarei. Noi, în această națiune, avem încă libertatea să ne închinăm lui Dumnezeu.

În această zi stăm în jurul mesei să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru mâncarea firească pe care ne-a dat-o în anul acesta, pentru că dacă n-ar fi făcut-o, am fi murit cu toții. Ca să trăim noi, în fiecare zi trebuie să moară ceva. Astfel, dacă mâncăm carne, trebuie să moară un animal; dacă mâncăm legume, trebuie să moară acele legume, pentru că noi trăim cu substanțe moarte. Tu nu poți trăi dacă nu moare ceva.

Înseamnă că dacă trebuie să moară ceva ca să putem trăi fizic, cu cât mai mult a trebuit să moară ceva ca să putem trăi veșnic. Astfel, în seara aceasta noi trăim prin moartea Lui. Despre aceasta vreau să vorbesc acum, pentru că a trebuit să moară ceva pentru noi. Paștele este un tip spre Hristos, Viața noastră veșnică.

Fiți atenți! Un semn! El a spus: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi.*” (Exod 12.13). Potrivit dicționarului Webster „este un semn că prețul a fost plătit.” (În limba engleză cuvântul „token” are un înțeles mai larg și înseamnă și „dovadă, probă”).

Este la fel ca la companiile de căi ferate sau de transport persoane, unde ca să poți călători ai nevoie de o dovadă, de un bilet. Tu îți plătești călătoria, iar ei îți dau o dovadă ca semn că drumul tău a fost plătit. Tu trebuie să ai acest semn ca să poți călători cu autobuzul sau cu trenul.

Cerința lui IaHVeH a fost un miel junghiat. Ca să scape de moarte era nevoie de un înlocuitor al morții. Astfel, IaHVeH a cerut un miel junghiat, iar semnul, dovada că porunca a fost îndeplinită, a fost sângele. Sângele era dovada că a murit ceva; era semnul că acea casă a împlinit porunca Cuvântului lui IaHVeH și prețul a fost plătit, fiind astfel protejată prin acel semn.

Ce simbol minunat avem spre Hristos, spre Semnul de astăzi!

Viața a ieșit din jertfă, iar sângele era semnul, dovada că porunca Lui fusese îndeplinită. Sângele! IaHVeH nu trebuia să vadă cum era omorât mielul, ci cerea doar sângele pe ușă atunci când îngerul morții trecea pe acolo, ca semn că mielul murise.

Sângele era dovada că acea casă împlinise porunca lui IaHVeH. Sângele era acolo ca dovadă că prețul fusese plătit. *„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.”* Semnul de acolo arăta că prețul fusese plătit. Sângele nu era moartea, ci dovada morții *„Când voi vedea sângele, voi ști că prețul a fost plătit și voi trece pe lângă voi.”*

Vedeți, închinătorul se identifica cu jertfa lui prin semn. Închinătorul care L-a crezut pe IaHVeH și a împlinit porunca Lui, s-a identificat prin aplicarea semnului asupra lui și asupra casei în care era.

Acesta este un simbol desăvârșit spre Hristos astăzi! Deci sângele era semnul identificării că închinătorul împlinise porunca lui IaHVeH. Astfel, el putea spune: *„Sunt sigur că îngerul morții va trece pe lângă casa mea fiindcă am semnul lui*

IaHVeH: mielul a murit în locul familiei și a celor dragi care sunt sub acest sânge. Sângele este semnul că mielul este mort.” Amin. „Aici este semnul că porunca lui Dumnezeu a fost împlinită.” Amin. Inima îmi saltă de bucurie când mă gândesc la aceasta.

Sângele servea ca semn pentru că viața animalului nu putea veni peste credincios. Astfel, când sângele a fost separat, viața a părăsit animalul, iar închinătorul care se identifica cu sângele trebuia să arate partea chimică. De ce? Pentru că aceasta era tot ce putea arăta.

Viața animalului nu putea veni peste ființa umană deoarece animalul nu are suflet, dar ființa umană are. Și pentru că viața aceea nu putea veni înapoi peste om, sângele trebuia să stea acolo ca dovadă a morții.

Astăzi, în locul semnului natural ne-a fost dat un Semn supranatural, suprem, pentru că tot ceea ce a fost o preumbrire, a fost dat acestei generații. Astfel, Duhul Sfânt este Semnul, identificarea noastră că am acceptat moartea Mielului. La noi nu a venit numai Isus, o viață umană, ci Dumnezeu însuși manifestat în trup, aducându-ne înapoi înfierea și făcând din noi fii și fiice de Dumnezeu. Acesta este Semnul nostru, identificarea noastră de Paști; dovada că L-am crezut pe Dumnezeu și că El ne-a acceptat.

Astăzi noi nu avem doar partea chimică, ci avem Viața. Tu nu poți lua Sângele lui Isus Hristos și să-L aplici pe fiecare inimă, ci Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt ca Semn peste inima omenească. Aceasta este identificarea voastră că ați acceptat Planul lui Dumnezeu, ați ascultat porunca pe care IaHVeH a dat-o pe Calvar și ați împlinit-o pe genunchi.

Dumnezeu v-a dat Semnul, dovada că Duhul care era în Hristos este acum în voi, ceea ce este o identificare garantată a vieții, morții și învierii lui Hristos, care este viu de-a pururi și azi trăiește în Biserica Sa credincioasă. Amin. Este un Semn pozitiv, o dovadă.

Desigur, va fi vorbit de rău. Egiptul L-a batjocorit, la fel cum fac și oamenii de astăzi, dar El este încă Semnul cerut de Dumnezeu.

Partea chimică a sângelui lui Isus nu s-a putut aplica așa cum s-a făcut cu sângele mielului. Atunci ei au pus partea chimică, sângele, pentru că viața mielului nu putea veni înapoi peste închinător, dar în Sângele Lui era Viața. *„Căci viața trupului este în sânge.”* (Levitic 17.11). Sângele Lui a fost vărsat pe pământ, la Calvar, iar noi avem Semnul sângelui, botezul cu Duhul Sfânt care ne identifică drept credincioși.

„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...” nu pe cei care se pretind, ci pe credincioșii identificați. Acolo nu scrie: „Poate îi va urma,” sau: „Este posibil să-i urmeze,” ci Isus a spus clar: **„îi vor urma pe cei ce cred.”** Este imposibil să nu-i urmeze: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* Aceasta este identificarea.

Identificarea lui Isus a fost să manifeste Cuvântul lui Dumnezeu care era în El, iar identificarea de astăzi a Bisericii este să manifeste și să dea viață Cuvântului. Astfel, Același Duh dă viață Cuvântului credinciosului de astăzi și Se manifestă în același fel, arătând că Semnul, care este Viața lui Isus Hristos cel înviat, este peste credincios și trăiește în el. O, aceasta ar trebui să înflăcăreze biserica, fiindcă acest lucru este cât se poate de adevărat!

Noi trebuie să ne identificăm cu Jertfa noastră; trebuie să fim identificați cu moartea Lui. Când un evreu își pune mâna peste jertfă, se identifica cu ea și astfel păcatele lui treceau peste animal în timp ce acesta murea. Acum, noi ne punem mâinile peste Isus Hristos, prin credință, și ne identificăm cu El în moartea Lui. Și nu numai în moartea Lui, pentru că dacă suntem acceptați, suntem identificați și în învierea Lui. De ce aceasta? Pentru că Viața care a fost în El a fost trimisă înapoi peste credincios, ca semn, ca aducere aminte a morții peste care a trecut, și Dumnezeu l-a pecetluit în Împărăția Sa până în ziua răscumpărării.

Aceasta este Evanghelia curată și știu că este adevărată pentru că am încercat-o.

Nu este un ism, o schemă, o închipuire sau ceva de felul acesta, ci este credința curată și neîntinată în Cuvântul lui Dumnezeu și în lucrarea terminată de la Calvar, care a fost făcută ca să ne salveze. Noi trebuie doar să acceptăm ceea ce a făcut El pentru noi.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, iar lucrul acesta i-a fost considerat ca neprihănire. Atunci Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur ca semn că a primit credința lui. Aici este Evanghelia. În momentul când Îl credem pe Dumnezeu, El ne identifică credința dându-ne Semnul Sângelui lui Isus care a terminat lucrarea pentru noi la Calvar. Atunci viața noastră este Viața Lui, pentru că în noi este Viața Jertfei noastre. Această Viață nu putea veni prin partea chimică din sângele mielului, pentru că nu avea ce să vină înapoi. Sângele animalului nu se poate amesteca cu sângele uman, ceea ce înseamnă că partea chimică a aceluși sânge nu avea cum să lucreze, acesta fiind doar o umbră.

Dar acum, Semnul, Dovada este Viața din Sângele Lui. Prin credința în El și botezul în moartea și învierea Lui, noi ne identificăm cu moartea și învierea Sa, iar când ne ridicăm, Duhul Sfânt este acolo ca să ne dea un Semn, un Semn veșnic scris în inimă, în gânduri și în trup, totul fiind separat total de necredință. Astfel, ești o persoană separată de lucrurile lumii; ești separat de moarte și de tot; ești un fiu pe care Dumnezeu l-a pecetluit în Împărăția Sa prin Duhul Lui.

Nici un diavol, nici o boală, nici o supărare, nici moartea nu te mai pot tulbura câtă vreme ai Semnul peste tine. Amin. Credința pulsează în tine formând chipul lui Isus Hristos în care umbli astăzi.

„Când voi vedea semnul voi trece mai departe.” Este un Semn; este Semnul că prețul a fost plătit. Isus a plătit prețul și v-a dat Semnul, iar prin faptul că țineți acest Semn în mâna voastră, aveți asigurarea că veți învia. Aveți asigurarea că tot ce vă trebuie în această călătorie, vă este dăruit prin acest Semn al suferinței Lui de pe Calvar, unde a plătit prețul oricărui blestem care putea fi peste voi. Acel Semn v-a dat pacea. Amin.

Nici un diavol nu va putea sta în fața Lui, pentru că Dumnezeu L-a acceptat, iar tu ții acel Semn în mână ca dovadă că prețul este plătit. Este un Semn pozitiv.

Dacă ai fi chemat la judecată și ar trebui să te confrunți cu moartea, ca domnul Oswald, bărbatul care l-a împușcat pe președinte, dacă ai fi în situația lui sau într-una similară, ai încerca să-ți găsești cel mai bun avocat.

Eu așa aș face dacă aș ști că viața mea este în joc, aș angaja cel mai bun avocat pe care l-aș găsi. Orice om ar face așa, fiindcă este un lucru îngrozitor să știi că vei ajunge pe scaunul electric și vei fi despărțit pentru totdeauna de familia ta fiindcă ești vinovat.

Desigur, avocatul aduce toate dovezile și le pune jos, dar judecătorul decide. Avocatul trebuie să expună situația clar în fața judecătorului pentru ca acesta să vadă justificarea faptei.

O, Dumnezeule, fă-i pe oameni să înțeleagă aceasta! Judecătorul nostru este și Avocatul nostru, așa că totul s-a terminat. Cel ce ne judecă este și Avocatul nostru. Cazul este rezolvat, avem Semnul! Judecătorul și Avocatul au devenit aceeași Persoană. Când Dumnezeu S-a arătat în trup și a locuit printre noi, Judecătorul nostru a devenit Avocatul nostru și astfel cazul este rezolvat, iar Duhul Sfânt este aici ca Semn că suntem gata să trecem de aici în Țara de dincolo.

Noi suntem liberi de păcat; nu mai avem nimic din păcat, nimic din lume. „*Voi nu sunteți din lumea aceasta.*” (Ioan 15.19). Judecătorul nostru este aceeași Persoană cu Avocatul nostru și cazul este rezolvat chiar dacă toate erau împotriva noastră. Cazul era împotriva noastră pentru că am păcătuit, și nici un arhanghel nu putea pleda pentru noi fiindcă nu îndeplinea condițiile cerute. Nici un înger, nici un heruvim, nici un serafim, nimic nu putea plăti prețul, de aceea singura cale de salvare a omenirii era ca Judecătorul să ne ia locul și să devină Avocatul. Și exact aceasta a făcut.

În timpul ieșirii din Egipt, semnul suprem a fost sângele, dar nu folosea la nimic dacă nu era expus. Semnul trebuia să fie aplicat. Nu era suficient să fii un simpatizant al semnului, ci trebuia aplicat!

Indiferent cât de mult voia cineva să dovedească faptul că era evreu și că avea legământul tăierii împrejur, nu îi folosea la nimic, pentru că trebuia semnul, nu legământul. El nu a spus: „Când voi vedea legământul,” ci: *„Când voi vedea semnul, sângele.”*

Poate și tu ești un creștin sincer și ai făcut un legământ cu Hristos, dar dacă în acest ceas târziu al timpului din urmă nu ai aplicat Semnul, El nu te va duce cu nici un chip mai departe. Semnul trebuie expus; trebuie să se vadă aplicat.

Ce ziceți dacă un evreu ar fi spus: „Eu cred că ceea ce spune Moise este adevărat; cred că el este prorocul trimis. Cred că este călăuzit de Stâlpul de Foc și că Acesta este IaHVeH!” și ar fi mărturisit despre toate lucrările, ar fi crezut tot Cuvântul și tot mesajul și ar fi zis: „Sunt la fel de bine ca voi pentru că am tăierea împrejur, dar nu văd de ce trebuie să am sângele pe ușa în noaptea aceea!”? Ar fi murit ca toți ceilalți care nu L-au văzut.

La fel este și astăzi. Orice biserică și orice individ care nu poate arăta Semnul, Duhul Sfânt, este mort duhovnicește și va muri. Nu contează cât de mult crezi în moarte și în înviere; nu contează cât de bine reciți crezul apostolic; nu contează cât ești de bine educat sau ce experiențe teologice ai avut, câte diplome în divinitate ai, etc., toate acestea nu te ajută cu nimic, fiindcă trebuie să se vadă Semnul.

Ceea ce s-a întâmplat atunci este o umbră, un simbol pentru ceea ce se cere astăzi. Astfel, un evreu putea arăta dovada că este în legământ, dar dacă nu avea semnul, legământul nu avea nici un efect; iar astăzi este la fel, frați și surori.

Vreau să vă spun ceva, celor de afară, dinăuntru, de la subsol sau oriunde sunteți: a sosit ceasul! Toată lumea poate vedea lipsa de interes a bisericii de astăzi și moartea multor membri, a prea multor membri. Aceasta se datorează faptului că v-ați jucat, ați acceptat senzațiile și alte lucruri de felul acesta; v-ați încrezut în înțelepciunea unui om, în teologia unei organizații, într-un păstor devotat sau ați privit la faptul că mama voastră a fost membra acelei biserici. Eu nu am nimic împotriva acestor lucruri; ele sunt bune așa cum a fost bună și tăierea împrejur pentru evrei, dar nu aceea a fost cerința lui Dumnezeu, ci El a spus: „*Când voi vedea sângele, semnul...*” Acesta este singurul lucru care se cere.

Astăzi, Semnul lui Dumnezeu pentru poporul Său de legământ este Duhul Sfânt. Duhul Sfânt, Viața lui Hristos cel înviat, trebuie să fie arătată în biserică, printre oameni, demonstrând că El este Același ieri, azi și în veci.

Nu are importanță că ești un membru loial. Poți fi un om bun, ceea ce este foarte bine, noi apreciem aceasta, dar numai Semnul lui Dumnezeu te va ține în viață. Poate ești student în Biblie, poate ești un om deosebit și poți deveni chiar președinte sau tot ce vrei, dar aceasta nu este o scuză.

Când Dumnezeu a început Exodul din Egipt și a scos Israelul afară călăuzindu-l spre țara făgăduită, nu a fost nici o scuză: fiecare om a trebuit să arate sângele.

Astăzi este tot un Exod, o chemare afară din sistemele religioase și intrarea în Mireasă, de aceea nu contează cât este de important sistemul din care faci parte, se cere Semnul Vieții lui Isus. Nimic altceva nu funcționează, pentru că se cere Semnul.

Semnul i se cere fiecărui om, indiferent cât este de loial sau de important. Putea fi Faraonul Egiptului, cel mai important om al timpului sau oricine altcineva: semnul trebuia aplicat și asupra lui. Chiar dacă era episcop, preot, președinte, împărat, monarh sau orice altceva, Dumnezeu recunoștea numai poporul însemnat al legământului; iar astăzi este la fel: Duhul Sfânt recunoaște numai poporul

legământului.

Noi am văzut că moartea era gata să lovească Egiptul în orice moment, fiindcă Dumnezeu le arătase semne, puterea și îndurarea Lui. Vreau să știți că aceasta a urmat fiecare trezire: îndurarea care a venit la oameni, puterea prin care S-a făcut cunoscut și semnul timpului. Exact așa a făcut și astăzi, așa că poți lua un text din Scriptură și să te duci cu el pe aici și pe dincolo, zece săptămâni de acum înainte și să nu-l mai lași.

Aceasta simbolizează cele trei stadii prin care am trecut, cele trei trepte ale îndurării lui Dumnezeu: prin Martin Luther, John Wesley și cincizecime. Trei stadii ale călătoriei Israelului, trei mesageri în Sodoma și toate celelalte simboluri.

Simbolizează și slujba de astăzi: mesajul harului pentru lume, adus de Billy Graham; mesajul cu putere al lui Oral Roberts pentru lume și prezența lui Isus Hristos, ca ultim semn pentru lume. Astfel, Sodoma a primit ultimul ei semn: Biserica duhovnicească chemată afară a primit ultimul semn înainte ca lumea neamurilor să fie arsă, fiindcă Isus a spus: *„Tot așa va fi și la venirea Fiului omului.”* (Matei 24.37).

Dar deși El a arătat toate acele lucrări mari în Egipt, ei nu au vrut să se pocăiască sau să creadă mesajul, așa cum face și lumea de astăzi.

Ei au avut har, putere și au văzut semnele timpului, semnele epocilor. Cu natura în mâna Sa, Dumnezeu scrie semne înfricoșătoare pe cer și ei nu știu ce sunt, așa că le numesc „farfurii zburătoare”, în diferite locuri sunt cutremure, marea urlă și oamenii se înspăimântă, foamete și tulburări, etc. Noi vedem toate lucrurile pe care le-a făgăduit, vedem aceste scrieri de mână pe perete. Da, le-am văzut cu ochii noștri.

Am văzut cum harul a mers în biserică să-i cheme pe oameni afară; am văzut

puterea demonstrată de mișcarea cincizecimii ca să aducă înapoi botezul Duhului Sfânt, puterea Lui și am văzut puterea supranaturală a identificării lui Isus Hristos în mijlocul nostru, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut la început. Exact aceleași mărturii.

Israel a ieșit afară ca simbol a ceea ce se petrece astăzi. Priviți ce a luat Israel în exodul lui.

Primul lucru pe care l-a luat a fost un proroc cu mesajul. Moise a venit cu un mesaj și Cuvântul lui Dumnezeu a fost cu el.

Următorul lucru a fost că Moise trebuia legitimat, și a fost legitimat de Stâlpul de Foc. El a legitimat lucrarea pentru care l-a trimis Dumnezeu. Și Moise a avut Cuvântul lui Dumnezeu prin care a putut chiar să creeze lucruri și să le aducă pe pământ, iar semnul pe care i l-a dat Dumnezeu, sângele, a fost dovada, mai bine zis asigurarea că ei vor scăpa în timp ce moartea va lovi Egiptul.

Același lucru s-a întâmplat astăzi: ne-a fost adus Cuvântul lui Dumnezeu; Stâlpul de Foc este printre noi, identificându-L pe Isus Hristos înviat din morți, Același ieri, azi și în veci și am primit în inimile noastre asigurarea botezului cu Duhul Sfânt, care ne-a adus dragostea pentru Dumnezeu. Exodul se desfășoară din nou.

După cum am spus deja, ieșirea Israelului este un simbol al Bisericii care iese afară, mai bine zis al Miresei care iese afară din biserică. Mireasa va fi un grup mic, cei aleși și hotărâți mai dinainte.

Când o femeie ia un material și îl pune sub tipar, ea alege cum îl așează și cum îl taie. Este alegerea ei. Materialul pe care îl taie pe lângă tipar este la fel ca cel de sub tipar, dar așa a hotărât ea să așeze tiparul. Ea l-a fixat.

Dumnezeu a făcut la fel. „*Și rămășița seminței femeii care a rămas pe pământ...*” Astăzi este Exodul Miresei chemate afară pentru răpire, fiindcă biserica va trece prin perioada necazului, așa cum ați predicat și voi, fraților penticostali. Eu cred aceasta. Cred că biserica va trece prin necaz, dar Mireasa nu va trece. Nu, domnilor.

Nu demult am vorbit cu cineva și mi-a spus:

„Biserica va trebui să treacă prin necaz pentru purificare.”

„Așa este,” i-am răspuns eu, „pentru că a respins Sângele.”

Dar credeți că necazul cel mare va prinde Mireasa, propria Lui Viață? Nicidecum! Sângele lui Isus Hristos ne-a curățit de toate păcatele și nu mai este nimic de curățit, iar Semnul este identificarea, dovada că am fost curățați. Amin. Acesta este Semnul Miresei care poartă inelul.

Slujba lui Moise era să adune poporul Israel într-un singur loc pentru rugăciune și închinare. Astfel, când au venit lucrurile despre care am citit în seara aceasta, ei au trebuit să stăruiască. La fel este adunată împreună și Biserica Domnului scoasă afară din orice crez și din orice doctrină a lumii.

Ei au venit din toate părțile Egiptului și s-au adunat împreună. Noi am putea citi Evrei 10.26 ca să vedem deslușit acest lucru. Privind în jur vedem semnele mari ale sfârșitului, care ne avertizează că timpul este aici și că ar trebui să ne iubim unii pe alții mai mult decât până acum. Ar trebui să avem o dorință arzătoare să ajungem la biserică; să dorim să fim împreună și să avem dragoste.

Abia aștept să ajung la Tucson. O, Dumnezeu a vindecat-o pe soțioara mea. Ea este parte din mine și abia aștept să ajung acolo. Număr zilele și orele care au

rămas până când voi fi cu ea.

Așa ar trebui să fie și biserica. Când vedem ce a făcut puterea lui Dumnezeu pentru noi, ar trebui să numărăm momentele până vom ajunge împreună în dragoste, ca să putem zbura de aici și să ne întâlnim cu Isus.

Nu demult, cineva mi-a zis: „Frate Branham, tu îi sperii pe oameni când spui că venirea Domnului este atât de aproape.”

„Nu ar trebui să se teamă de aceasta, fiindcă este cel mai fericit moment pe care îl știu.” Desigur,

El Se va arăta a doua oară celor care iubesc venirea Lui, celor care tânjesc după aceasta. Este vorba de dragoste, iar noi ar trebui să ne iubim pentru că suntem mădulare ale aceluiași Trup! Ar trebui să avem dragoste unul pentru celălalt.

Timpul este aproape! Credincioșii ar trebui să se separe de lucrurile și grijile acestei lumi. De aceea lovesc tot timpul în femei. Separați-vă de aceste programe TV! Separați-vă de aceste evanghelizări de Hollywood! Întoarceți-vă la sinceritate, la profunzime!

Noi stăm la amvon, sărim în sus și-n jos, râdem și strigăm, iar femeile dansează pe culoare cu hainele mulate pe corp și împodobite cu bijuterii și alte lucruri care atârnă pe ele, cu părul încrețit și cu machiaje pe ele. Bisericile au păstori care îmbină atât de bine Evanghelia cu lumea, dar nu merge așa! Noi nu putem veni la altarul lui Dumnezeu râzând și dându-ne în spectacol, ci trebuie s-o facem smeriți și sinceri, pentru că altfel murim. Dacă este în toate mințile, nimeni nu merge la moarte râzând și petrecând. Numai cineva anormal face aceasta.

Cu câțva timp în urmă am urmărit un program TV în care cunoscutul Billy Graham

ținea o mare trezire în California. Am privit oamenii care se aflau în sală: tinerii se îmbrânceau și se loveau în timp ce mergeau la altar, râdeau, mestecau gumă și priveau în jurul lor. Ei mergeau acolo, spuneau „Da,” depuneau mărturia lor și se întorceau la loc. Billy spunea că într-un an a avut treizeci de mii de convertiți, dar după un an au mai rămas doar vreo treizeci. De ce aceasta? Pentru că nu mai este sinceritate.

Oamenii nu sunt pregătiți să mărturisească. Ei doresc rugăciune: „Dumnezeule, vindecă-mă, fă-mi asta și dă-mi asta!” dar când este vorba să moară pentru ei înșiși, să-și mărturisească păcatele și să se pună în rânduală cu Dumnezeu, nu-i mai vezi.

Acesta este motivul pentru care nu mai vedem vindecări cum vedeam înainte și acesta este motivul pentru care predic aceste lucruri. Mai întâi de toate trebuie pus acest lucru la punct, iar Dumnezeu va vindeca spre slava Sa! Dar noi trebuie să fim pregătiți pentru slava Sa.

Aceasta a trebuit să facă și poporul în Egipt. Ei au încercat mielul timp de paisprezece zile. El le-a spus: *„Scoateți toată murdăria din casele voastre și să nu se găsească nici o plămădeală!”*

Voi nu puteți avea plămădeală! Când acest Semn intră în casele voastre, nu mai puteți avea plămădeală înăuntru. Plămădeala este lumea și voi nu puteți să-L iubiți pe Dumnezeu și pe Mamona în același timp; nu puteți avea aceste diferențe, îngrijorările lumii, crezuri și certuri, fiindcă ați venit la Isus Hristos!

Evreul din Vechiul Testament venea cu mielul lui de jertfă, împlinind astfel ceea ce i-a cerut IahveH să facă. El a acceptat jertfa și a văzut mielul murind în timp ce avea mâinile puse peste el. Apoi se întorcea acasă neprihănit, pentru că a fost sincer, ceea ce era bine.

Dar după un timp, acest lucru a devenit o tradiție, iar omul a spus: „Este Paștele și trebuie să ofer un miel.” S-a înființat chiar și un loc din care să poată cumpăra mielul, dar Dumnezeu a spus că până și jertfa pe care a cerut-o, a devenit o putoare în nările Lui, fiindcă era adusă fără sinceritate.

Și noi, penticostalii, am ajuns în aceeași stare. Așa este. Sinceritatea a dispărut dintre noi, așa că încercăm să-i aducem pe oameni la biserică, așa cum fac și alte biserici, vrem să adunăm mulțimi mari și așa mai departe. Nu ar trebui să facem niciodată aceasta!

Noi trebuie să venim cu sinceritate și să murim pentru ca sângele lui Isus Hristos, Semnul, să poată veni peste noi, fiindcă Acesta ne face o altă persoană. Atunci femeia se va ridica de acolo și va dori să împlinească fiecare text din Scriptură, iar bărbatul va face la fel, fără denomi-națiune, fără crezuri sau altceva care l-ar putea despărți de dragostea lui Dumnezeu pe care a găsit-o aici la altar, fiindcă va dori să urmeze doar calea Domnului.

Necazul este că astăzi nu mai avem sinceritate și luăm acest lucru care pe o tradiție: „Părinții noștri au făcut așa...”

Este la fel ca în cazul zilei Recunoștinței, când milioane de americani iau cina cu un curcan pe masă, fără să-l aducă mulțumire și recunoștință. Ei nu vor să aibă nimic a face cu aceasta, dar pe lângă curcan au pe masă o sticlă de whisky și o grămadă de bere. Totul a deveni o tradiție, iar voi spuneți: „Păi acest lucru este un americanism!”

Venirea la altar cu ochii uscați a devenit o tradiție, dar ar trebui să muriți lângă Jertfa voastră și să dovediți că ați murit. Amin. Dacă sunteți îngropați în Hristos, lumea este moartă în urma voastră, iar voi pășiți într-o viață nouă cu Hristos Isus; în învierea Lui, în iubire pentru Cuvântul Lui, trăind Cuvântul și privind cum Se identifică El, dându-vă identificarea că ați trecut de la moarte la viață, că trăiți! Da, domnilor!

Având în vedere faptul că trăim în timpul din urmă, credincioșii trebuie să accepte tot Cuvântul.

Observați!

Nu este destul să ne adunăm împreună și să vorbim despre aceasta, pentru că și evreii se adunau împreună și spuneau: „Să vă spun ceva! Eu cred că Moise are dreptate fiindcă L-am văzut pe Dumnezeu identificându-Se cu el. Am văzut Stâlpul de Foc, am văzut tot ce a făcut Dumnezeu prin Moise. Așa este. El a spus să aplicăm semnul pe ușă. Eu cred aceasta, dar în definitiv sunt la fel de bun ca oricare alt evreu, fiindcă am fost tăiat împrejur, îmi aduc toate jertfele și zeciuielile și iau cina cu marele preot. Sunt la fel de bun ca oricare din voi.”

Nu ajunge să ne adunăm și să vorbim despre Mesaj, ci trebuie să intrăm în Mesaj. Și Mesajul este Hristos, Cuvântul. Așa este. Noi trebuie să intrăm în El, să ne scufundăm în El. Da, domnilor. Aceasta trebuie să facem.

El nu era răspunzător pentru nici o persoană care nu era sub sânge, indiferent cine era aceea. Toți trebuiau să se îngrijească nu numai de ei, ci de întreaga familie, fiindcă erau în siguranță numai dacă era arătat semnul.

Noi nu putem să ne simțim în siguranță decât dacă este arătat Semnul. Așa este. Tu trebuie să fii sub acest Semn, sub Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care ți-L arată pe Isus Hristos, fiindcă vine și trăiește în tine.

Așa cum am spus și la New York, dacă Shakespeare ar trăi în mine, aș face lucrările lui Shakespeare. Dar eu și Shakespeare nu am fi putut trăi amândoi în mine, pentru că el a fost poet, iar eu sunt predicator. Dar dacă eu aș fi mort față de mine și Shakespeare ar trăi în mine, aș trăi ca și el. Dacă în mine ar fi fost viața lui Beethoven, aș fi Beethoven. Dacă în mine ar fi viața lui John Dillinger, aș fi John Dillinger. Așa este.

Dacă Viața lui Isus Hristos trăiește într-o persoană, acea persoană se identifică cu El. Este Hristos în tine. Nu un membru al bisericii, nu un sistem, ci Puterea înviată. Este Duhul Sfânt, este Semnul Lui peste tine, iar viața ta spune „Amin” la orice text din Scriptură. Făgăduințele sunt scrise aici.

Atunci tu nu mai ești al tău, ci ești al lui Hristos. Nu mai ai gândurile tale și nu mai spui: „Mă gândesc că...” Nu îți mai vine nici un gând, pentru că Viața care era în Hristos este acum în tine și gândul care era în Hristos este în tine; lucrările care erau în Hristos sunt în tine, pentru că Hristos însuși este în tine. Tu ești mort și viața ta este ascunsă prin Hristos în Dumnezeu , fiindcă ești pecetluit cu Duhul Sfânt. Tu nu mai ești al tău.

Tu nu ești răspunzător pentru nimeni, pentru că întreaga familie trebuie să fie sub Semn și un semn. Semnul trebuie arătat; trebuie arătat. Dacă ei nu ar fi aplicat semnul, nu ar fi avut nici un efect. Tot așa, tu poți să crezi și să spui: „O, dar eu cred!” Aceasta nu ajută la nimic.

„Eu am sângele în găleată și cred că este bine. Important este că am sângele.” Nu, domnule! Tu trebuie să-l ai aplicat. El a cerut să fie aplicat pe ușciorii ușii ca să-l vadă. Este ceva de care nu te rușinezi, ci vrei ca toată lumea să știe că ești mort și viața ta este ascunsă prin Hristos în Dumnezeu.

Problema este că astăzi avem prea multe tradiții. De aceea avem nevoie de o revigorare, de botezul Duhului Sfânt în biserică; nu de o sărbătoare, ci de o revărsare a Duhului. Aceasta ar trebui să fie „ziua Recunoștinței” noastre, cum o numim noi. Ar trebui ca Duhul Sfânt să vină în viețile noastre, iar dacă putem mânca curcan, așa cum au mâncat înaintașii noștri, ar trebui să primim și Duhul Sfânt așa cum L-au primit ei. Amin. Nu o tradiție, ci porunca lui Dumnezeu care spune că trebuie să-L primim.

Priviți la Iosua. Citiți Iosua 2 pentru că nu mai avem timp. După moartea lui Moise, Iosua a trimis niște predicatori să iscodească țara. Dincolo de râu era un popor

dintre neamuri, iar printre ei era o curvă numită Rahav care trăia probabil pe stradă, fiind respinsă de familia ei. Totuși, când i-a văzut pe acei bărbați, ea a știut că erau slujitorii lui Dumnezeu, și deși era o curvă, a dorit să știe că mai era îndurare pentru ea.

Dumnezeu să le dea îndurare celor care doresc îndurare, fiindcă toți cei ce strigă după îndurare, o vor primi.

Priviți ce a spus femeia aceea: „Vă voi arăta bunătate.” Vedeți? Ea nu a trebuit să-l vadă pe Iosua, cum era îmbrăcat sau pieptănat, ci a spus: „Știu că Dumnezeu este cu voi.” Aceasta era tot ce voia să știe.

Frate, nu contează cum îți piepteni părul, cum te îmbraci, cum faci asta sau cealaltă, sau ce diplome ai. „Am auzit că Dumnezeu este cu voi.” Acesta este lucrul cel mai important. Vrem să vedem dacă Dumnezeu este cu aceștia!

Priviți încotro se îndreaptă organizațiile. Este Dumnezeu cu ele? Dacă este, înseamnă că-i conduce direct în Consiliul Bisericilor, înapoi la semnul fiarei, or Dumnezeu nu face așa ceva.

Dumnezeu este în Cuvântul Său pentru că El este Cuvântul. Așa este. „Am auzit...” iar credința vine în urma auzirii Cuvântului, nu a consiliului. Auzirea Cuvântului.

Ei au văzut și au știut. Femeia a știut că era adevărul și a cerut îndurare pentru ea și familia ei, la fel cum s-a întâmplat în Egipt.

Dacă observați, și ei i s-a dat un semn, un semn roșu. Acea funie din fir cărămiziu, pe care a lăsat-o pe fereastra ei, a fost semnul, iar îngerul nimicitor al lui Dumnezeu nu se putea apropia de ea cât timp avea acel semn.

Dar dacă ea ar fi spus: „Îi las în jos, căci în felul acesta am făcut o faptă bună. După ce toată lumea a văzut frânghia roșie, nu mă vor mai critica, așa că o pot trage sus!” îngerul nimicitor al judecății nu i-ar fi cruțat casa. Ea trebuia să arate semnul, să-l lase acolo expus.

Aleluia! Aceasta înseamnă: „Lăudat să fie Domnul!” Să vă spun ceva. Eu nu sunt aici să predic pentru recompensă. Nu, domnilor, nu predic pentru aceasta. Eu știu că va trebui să dau socoteală înaintea lui Dumnezeu. Este vorba de sufletul meu. Cuvântul lui Dumnezeu este Dumnezeu; planul Lui este chiar aici și este Adevărul.

Eu cred că trebuie arătat „firul cărămiziu”, pentru că îngerul nimicitor nu onorează nimic altceva. Cei doi mesageri i-au dat un semn și ea trebuia să-l arate.

Observați! Ierihonul auzise ce făcuse Dumnezeu, dar nu a luat seama la avertizare. Și lumea de astăzi a auzit despre aceste lucruri, pentru că nu s-au făcut undeva într-un colț. Întreaga lume a aflat. Episcopalii, catolicii, luteranii și toate denomițiile știu că este un Dumnezeu care face aceste lucrări, aceste semne și minuni. Lucrarea nu este închisă undeva într-un colț și ei au auzit, dar nu vor s-o primească.

Puterea Lui, semnele Lui au fost făcute și arătate, dar ei nu vor să-L primească. Este exact ca în Sodoma, unde au fost făcute semnele și minunile Lui, dar ei nu au vrut să-L primească, așa că a mai rămas doar judecata. Ei trebuie să creadă tot Cuvântul ca să fie în siguranță. Poate cei din Ierihon se gândeau că sunt în siguranță în organizațiile lor mari și că sunt la fel de bine ca ceilalți, dar nu erau.

Însă prostituata aceea micuță a crezut. Poate au ajuns la ea niște băieți cu benzi înregistrate, s-au strecurat acolo și le-au pus, iar ea crezut. Ei erau acolo pentru un mesaj și au ținut adunare în casa femeii, iar ea și-a folosit casa pentru adunare ca să se audă mesajul.

O, Dumnezeule, fă ca inimile noastre să se deschidă și să primească Mesajul că Isus este viu în seara aceasta! El este între noi, Același ieri, azi și în veci. Deschide-ți casa și lasă Mesagerul, pe Duhul Sfânt să vină și să identifice prin prezența Sa, Semnul care este peste voi. Atunci nu mai trebuie să iei cuvântul cuiva, fiindcă El este aici să vorbească pentru Sine însuși. Și El este Cuvântul. Așa este. Este Semnul lui Dumnezeu care Se identifică.

Femeia și-a folosit casa pentru mesageri, apoi i-a chemat pe toți cei care au crezut sub același semn.

Aceasta ar trebui să facă și biserica de astăzi: să-i aducă pe toți cei care cred, sub Semn. Semnul este Duhul Sfânt, așa că ei trebuie să intre sub Duhul Sfânt.

Astfel, când a venit îngerul nimicitor și a văzut semnul, i-a cruțat casa, în timp ce restul Ierihonului s-a prăbușit. Zidurile s-au dărâmat doar la sunetul unei trâmbițe, iar ei au intrat în cetate și au trecut prin ascuțișul săbiei tot ce au întâlnit, dar cei ce erau sub semn au fost în siguranță. De ce? Pentru că a venit mesagerul lui Dumnezeu.

Ei le-au spus adevărul, iar unii au primit semnul. Da, domnilor. Dar mulți nu au crezut, iar dacă nu au crezut au trebuit să suporte consecințele.

Același lucru s-a întâmplat și în Egipt; aceeași viață a fost și în semnul din Egipt.

Firul lăsat în jos a fost semnul. În lumea neamurilor nu era vorba de aplicarea sângelui, însă lor li s-a dat ca semn un simbol roșu, iar Iosua, un simbol spre Isus, a fost credincios semnului propovăduit de mesager. Astfel, el a poruncit ca nimeni să nu intre în casa care avea semnul, pentru că niciunul din cei aflați sub acel semn nu putea fi ucis. Nu, domnilor.!

Iosua înseamnă „IaHVeH Salvatorul”, adică la fel ca Isus, Când Iosua și-a trimis mesagerii, un alt simbol spre lumea neamurilor, minoritatea care a crezut, a arătat semnul pe care l-a recunoscut chiar și îngerul nimicitor. Ați văzut? Acesta este singurul lucru pe care Îl va recunoaște El astăzi.

El nu-l va recunoaște pe președintele de campanie. Nu! El nu-l va recunoaște pe șef, pe generalii de război, pe oamenii mari; El nu i-a recunoscut niciodată, ci va recunoaște doar Semnul care va fi arătat. Poate mulți dintre ei au crezut și s-au gândit că vor scăpa, dar aceasta nu l-a oprit pentru că trebuia arătat semnul. Da, domnilor. Asta-i tot. Și toți care au fost găsiți sub el, au fost salvați și în Egipt și în Ierihon.

Semnul nostru din seara aceasta este Mielul însângerat. În Evrei 13.20 este numit „sângele *legământului celui veșnic*,” prin care Dumnezeu ne-a făcut liberi de păcat. Este un legământ veșnic, de aceea să ne închinăm Lui și să arătăm semnele Lui făgăduite.

Noul Testament este legământul cel nou făcut în sângele Lui. Așa spune Biblia. Noul Testament înseamnă „noul Legământ”, Sângele, Semnul noii Vieți în noi. În trecut, semnul a fost partea chimică și arăta că mielul a murit, dar astăzi Semnul este Duhul Sfânt, Viața care a fost în Omul Isus Hristos, iar în seara aceasta este arătată în tine și în mine. În afara Semnului nu este îndurare. „*Dacă voi vedea sângele, voi trece mai departe.*”

Prieteni, eu încerc să vă prezint pentru că ceasul este aici și trebuie să faceți ceva. Ori ești sub Semn, ori nu ești! Asta-i tot. A sosit timpul când Semnul trebuie să fie acolo. Dacă biserica aceasta vrea să fie în viață până la venirea lui Isus Hristos, trebuie să aibă Semnul. Dacă nu Îl are, va urma semnul morții, pentru că în curând va fi pusă în mișcare marea mașinărie care va aduna toate bisericile în federația bisericilor.

Este mai bine să ai Semnul strălucind, fiindcă ceasul pentru acest Exod este aici,

dar de data aceasta vom merge în Țara făgăduită, în Viața veșnică făgăduită. Duhul Sfânt arată că Isus a împlinit cerința pentru păcatele noastre și a arătat Semnul pentru noi. O, cât este de simplu!

Noi toți eram condamnați și nu aveam nici o cale de scăpare, dar Dumnezeu ne-a trimis un Semn. El L-a ucis pe Fiul Său la Calvar pentru noi, iar Viața care era în acel Sânge care a fost vărsat, a venit înapoi ca să fie Semn peste noi. Duhul Sfânt, Semnul veșnic, este Viața veșnică a marelui Dumnezeu. Tot ce a avut un început, are și sfârșit, Dumnezeu fiind singura formă de Viață veșnică ce există. Și când Dumnezeu pune în tine Duhul Său cel Sfânt, care este El însuși, tu ești la fel de veșnic ca Dumnezeu. De ce? Pentru că ești parte din El; pentru că ai devenit fiul sau fiica lui Dumnezeu și arăți Cuvântul Lui. Aleluia! Acum mă simt bine. Așa este. Dumnezeu Se identifică. Tu ai Viața veșnică, aceasta fiind Dumnezeu în tine. Acest Cuvânt este Dumnezeu și El trăiește și Se manifestă. Voi aveți exact ce a făgăduit Dumnezeu pentru epoca aceasta. Amin. Duhul Sfânt este arătat. Da, domnilor. Ce se întâmplă? Cuvântul te-a mișcat prin Duhul Sfânt ca să adeverească faptul că ai trecut de la moarte la Viață.

Acum suntem ai Lui. Și pentru că este El, avem dreptul la tot ce a răscumpărat pentru noi. Astfel, fiecare făgăduință din Biblie este a voastră; vă aparține când ați fost pecetluiți de Dumnezeu și posedați Semnul peste voi.

Să ne verificăm un moment. Dacă Dumnezeu v-a dat adevăratul botez cu Duhul Sfânt, aveți Viața lui Isus Hristos în voi. Orice teolog trebuie să admită că este așa. Da, domnilor. Este nașterea din nou; sunteți născuți din nou din Duhul Sfânt. Voi știți că Dumnezeu a făcut totul și că nu este nimic bun în voi, iar pentru că ați acceptat ceea ce a făcut El, Dumnezeu vă pecetluiește prin Duhul Sfânt în Împărăția Sa. Astfel, vă aparține tot ceea ce a răscumpărat Isus și a făgăduit în Biblie; este proprietatea voastră pentru că s-a plătit pentru ea. Amin. Viața este a mea fiindcă a plătit El pentru ea; Viața este a voastră fiindcă a plătit El pentru ea. Vindecarea este a mea pentru că a plătit El pentru ea; eliberarea este a mea fiindcă a plătit El pentru ea; cerul este al meu fiindcă a plătit El pentru aceasta. El a plătit prețul și tot ce a plătit, aparține omului care deține Semnul. Amin. „În ziua judecății voi trece pe lângă Semnul Meu!” Amin. Țineți de El, pentru că El Se va

arăta prin voi. Amin. Da. Când recunoști Semnul, vorbește Viața din sânge.

Poate zici: „Vorbește sângele? Cum vine asta, frate Branham?” Biblia spune că sângele vorbește. În ordine.

Sângele vorbește. Să nu uitați că Sângele Legământului nu este recunoscut fără dovadă, fără Semn. Cuvântul ne asigură de făgăduință, iar dovada este chiar Semnul că răscumpărarea a fost făcută pentru noi și că Dumnezeu a acceptat-o.

Ce trebuie să faci dacă spui: „Vreau să merg la New York?” Îți cumperi bilet. Ce este aceasta? Dovada. Nu banii sunt dovada, ci biletul, dar ai nevoie de bani ca să-l cumperi.

Când vrei Viața veșnică, primești o dovadă, un Semn că prețul a fost plătit. Nu sângele este Semnul, ci Viața însăși este Semnul cerut. Amin. Toată supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu, întregul Lui Cuvânt te va îndreptăți să primești acest Semn.

Cum poți face aceasta? Petru a spus în ziua de Rusalii: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Când au văzut manifestarea minunată a puterii învierii, Petru s-a ridicat și a citat din Ioel făgăduința pentru acea epocă, arătând că cerințele au fost împlinite în Isus Hristos care a trimis înapoi un Semn al morții Sale. Acel Semn era peste ei, așa că a spus: *„ Căci Semnul acesta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei*

ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru." Amin. El nu a spus că s-ar putea să-L aibă, ci că Îl vor avea: „Veți primi Duhul Sfânt.”

Când asculți în totul de Cuvântul lui Dumnezeu, în deplină predare, ești îndreptățit să primești Semnul. Da, domnule. Fiindcă „*Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu.*” (Matei 7.21). Și când ne rugăm, noi trebuie să avem dovada, Semnul prezent în rugăciunea noastră.

Când mergi în stația de autobuz, tu trebuie să-ți iei dovada, semnul, ca să poți călători. Trebuie să ai dovada. Poate zici: „Păi, sunt domnul Jones!” dar aceasta nu are nici o importanță, fiindcă ți se cere dovada.

Poate zici: „Mă grăbesc să ajung la serviciu și nu am timpul să-mi iau bilet!” Ori ai dovada, ori nu o ai! Dacă nu ai avut timp să-l cumperi, nu vei călători.

Dacă ai bilet, mergi la aeroport și spui: „Vreau să merg la New York,” ți se răspunde: „Biletul, dovada, te rog.”

Înțelegeți ce vreau să spun? Voi trebuie să-l aveți. Nu ajunge doar să gândiți, ci trebuie să vă identificați cu dovada, cu semnul. Corect. Când accepti prețul plătit, ești îndreptățit. Da, domnilor.

Referitor la faptul că sângele vorbește, Pavel spune clar că așa este. Credeți aceasta? În Geneza 4.10 Dumnezeu i-a zis lui Cain: „*Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.*” De asemenea, în Noul Testament, în Evrei 12.24 scrie: „*...sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.*” Sângele vorbește, sângele are glas. Și glasul sângelui este Cuvântul. Aleluia! Aceasta îți spune dacă este corect sau greșit. Cuvântul este identificat de Glasul sângelui, iar Glasul sângelui este Duhul Sfânt. Aceasta aduce Viața Cuvântului și Îl face viu. Amin! Amin! Amin!

Sigur că Sângele Lui vorbește și vorbește mai bine. În Vechiul Testament sângele vorbea despre vină, dar în Noul Testament vorbește despre răscumpărare și viață; vorbește despre vindecare, despre bucurie, despre putere, despre Viață, despre ceruri. Același sânge care a fost vărsat pe pământ și l-a strigat pe fratele său, a strigat pentru fratele lui care l-a omorât.

Sângele lui Isus Hristos acoperă toate păcatele noastre și vorbește despre pace, înviere, putere, Viață și vindecare. El vorbește pentru noi și ne asigură toate binecuvântările pentru care a fost vărsat. Sigur că Sângele vorbește.

Noi trebuie să credem pentru noi înșine și pentru casa noastră, așa cum au făcut în Egipt, în Ierihon și așa mai departe. Aici mai am notat un verset din Fapte 16.31, unde scrie despre acel temnicer care a fost gata să-și ia viața, și căruia Pavel i-a spus: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.*” Este nevoie de Sânge. De ce sunt atâtea mame pe străzi? De ce există atâta delicvență juvenilă? Pentru că nu suntem în stare să ne aducem casele sub Sânge.

Oamenii spun: „Eu aparțin de biserica cutare. Acolo a mers și mama și a fost binecuvântată.”

Tu trebuie să arăți Semnul. Da, domnule. Aruncă tot gunoiul și lucrurile lumii, pentru că nu poți iubi lumea și să ai credință în Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu uitați că El a promis aceste lucruri pentru timpul din urmă. Dă afară din viața ta tot ce este contrar cu Cuvântul Lui și pregătește-te să aduci Semnul înăuntru. Apoi aplică-L în rugăciune, cu devotament, cu convingere și preocupare.

Dacă citim în Efeseni 2.12 rămânem uimiți. Dar priviți: „*acum slujiți Dumnezeului celui viu,*” cu semne vii, cu porunci vii, același lucru fiind spus și în Evrei 9.14. Noi nu slujim cu fapte moarte, ci Îl slujim pe Dumnezeul cel viu cu semne vii. Nu spunând: „Eu merg la biserică și știu crezul pe dinafară; știu catehismul,” fiindcă acestea sunt fapte moarte.

Adevăratul Semn al Sângelui vorbește despre o prezență vie a lui Isus Hristos cel înviat, care este Același ieri, azi și în veci și trăiește printre noi. Amin. *„Vorbește mai bine.”* Nu din fapte moarte și crezuri, ci este Semnul lui Hristos cel înviat care trăiește în noi. Ei neagă că ar exista așa ceva, dar noi știm că este Adevărul. Noi, care credem Cuvântul, știm că Dumnezeu a promis și că El Își ține promisiunea, și știm că aceasta este prezența Lui fiindcă face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut.

Tu spui: „Eu nu mai fur, nu mai mint...” Acestea sunt fapte de care te poți lăsa și să duci o viață morală. „Eu țin cele zece porunci.” Și cei de dinainte de Isus le-au ținut. Da.

Dar trebuie să trăiască Hristos în tine. Evrei 13.8 unde scrie că *„El este Același ieri, azi și în veci,”* dovedește că Dumnezeu L-a înviat din morți pentru noi, după Cuvântul Său făgăduit. Aceasta este o dovadă că Isus Hristos este viu în seara aceasta. Noi acceptăm Sângele Lui jertfit atunci când Și-a dat Viața pentru noi și primim făgăduința, dovada pecetii Duhului Sfânt. *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* (Efeseni 4.30).

Prin acest Semn, noi suntem botezați în Trupul lui Hristos și astfel suntem îndreptățiți să primim darurile din 1Corinteni 12. Lumea nu crede în daruri, dar Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre ele și pot fi identificate numai cu acest Semn. Absolut.

În El este toată plinătatea lui Dumnezeu și toată plinătatea făgăduințelor. Astfel, când suntem botezați în El, avem la îndemână toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu. Acolo nu este nici un păcat; acolo nu este moarte și nici o boală nu poate sta în prezența Lui.

Dacă Satan pune mâna pe tine și încearcă să te atragă în ceva, tu ții Semnul în mână și arăți că ești răscumpărat de Isus Hristos. Amin. Și boala pleacă.

Ce a făcut ieri să dispară acea tumoare din trupul soției mele? Cu câteva zile în urmă era gata pentru operație, iar ieri nu s-a mai găsit nimic acolo. Aceasta a făcut-o puterea învierii lui Isus Hristos, dovada dată de Dumnezeu că El este viu. Această putere a distrus tumoarea.

De ce se întâmplă aceste lucruri? Pentru că așa a făgăduit Dumnezeu. Țineți Semnul sus cu o credință neclintită în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu vreau să vă țin prea mult așa că voi încerca să închei. Vom fi gata la nouă și jumătate.

Odată Dumnezeu a dat lumii un semn: curcubeul. L-a dat ca dovadă că nu va mai distruge lumea prin apă, și a rămas credincios acelui semn. El a spus: „Vă voi da un semn!” Și când Dumnezeu face un semn, îl arată pentru că așa a promis. El așteaptă ca și noi să facem la fel, fiindcă a rămas întotdeauna credincios Semnului Său.

Astfel, dacă suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu, noi vom rămâne credincioși Lui, dar dacă vă bazați pe vreo născocire mitică, dacă ați avut un fel de emoție, ați aderat la o biserică, ați avut niște trăiri, ați vorbit în limbi, ați strigat, ați sărit în sus și-n jos sau ați cântat în Duhul așa cum faceți voi... Eu am văzut aceste lucruri și printre păgâni, dar ele nu înseamnă nimic. Însă când Viața lui Isus Hristos intră într-o femeie sau într-un bărbat, acesta devine o făptură nouă și omul vechi este mort. El a terminat cu cele vechi fiindcă trebuie arătată Dovada, Semnul.

Dumnezeu a arătat-o pe a Lui. Uitați-vă că El nu a încetat s-o arate tot timpul în aceste mii de ani. Dumnezeu este credincios față de Semnul Lui și ne arată că nu a ezitat niciodată să ne arate ce a făcut. El nu omite niciodată să onoreze aceasta! Când vedem curcubeul, știm că Dumnezeu a dat o făgăduință. El a spus că așa va fi și nu uită niciodată să ne arate că Își onorează întotdeauna Cuvântul. Prin fiecare semn pe care îl dă, El ne arată că Își ține Cuvântul.

El ne-a promis un Semn: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi.*” (Exod 12.13).

O, păcătosule, cum poți pleca în seara aceasta de aici fără Semn? Cum poți să alegi apartenența la o biserică sau altceva? Cum îți permiți altceva, când vezi în ce timp trăim, când vezi că nu mai este nici o nădejde din partea politică și nu mai este nici o speranță pentru viitor? Totul așteaptă venirea lui Isus Hristos ca să-Și ia Mireasa.

Cum poți pleca nepăsător din această clădire, încrezându-te într-un crez sau în cineva pe care îl citezi și care nu arată nici un Semn al Vieții lui Isus Hristos care să manifeste Cuvântul Său și să dovedească faptul că El este Același ieri, azi și în veci? Cum poți să spui: „Zilele minunilor au trecut!” când în fața ta este arătat Semnul Lui?

Dumnezeu Își arată Semnul acum și va fi credincios Lui. Astfel, în ceasul morții tale, îngerii lui Dumnezeu vor veni și te vor lua din moarte înainte ca marea judecată să lovească pământul.

În Ioan 5.14 citim: „*...cine aude Cuvântul Meu.*” Aceasta este traducerea King James, dar în traducerea evreiască nu scrie: „*cine aude,*” ci: „*...cine primește Cuvântul Meu.*” Deci, nu cine aude, pentru că oricine poate auzi, și păcătoșii și toți, ci cine primește, cine Îl primește tot. Nu „cine primește unul din cuvintele Mele, ci tot Cuvântul Meu.” Când ai primit Cuvântul, L-ai primit pe El, și ești gata să faci și să împlinești tot ce spune El. „*Cine primește Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” O, ce făgăduință! „Când voi vedea acest Semn, voi trece mai departe.”

Acum, El așteaptă să arătăm Semnul Său în fața tuturor cultelor necredincioase și a denominațiunilor acestei lumi; să arătăm că noi credem ceea ce a promis El.

El este în stare s-o țină, la fel ca în cazul seminței lui Avraam. Indiferent cât de mult se ridică știința și încearcă să dovedească ceva, nu ne pasă fiindcă vedem cum anul viitor retrag tot ce au spus mai înainte. Nimic din toată educația noastră nu ne poate da Viața.

Eu locuiesc în orașul în care este Universitatea din Arizona, dar pot spune că nu găsești nimic altceva decât murdărie și dezmaț. Astfel, zilele trecute, patru sute de adolescenți, fete și băieți, au dansat în pieile goale și cu câte o cutie de bere în mână, într-un loc din Canionul Sabino. Toți erau studenți la Universitate. Ce am obținut?

Universitatea îți poate spune din ce este făcută o sămânță, dar nu îi poate da viață acelei semințe. Astfel, educația voastră vă îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu.

Unul singur îți poate da Viață și o va face. Dacă în seara aceasta vei aplica Semnul Lui, El este aici să Ți-o dea. Isus Hristos este Viața ta. Nu vrei să-L primești în timp ce ne plecăm capetele?

Plecați-vă cu toții capetele în semn de respect, înăuntru sau afară, la subsol sau oriunde sunteți, pentru că acesta este un moment solemn. Este un moment de recunoștință. Eu cred că i-ați mulțumit lui Dumnezeu la masă, pentru mâncarea pe care v-a dat-o. Ca să puteți trăi voi, a trebuit să moară ceva, și cred că i-ați mulțumit lui Dumnezeu pentru că acel lucru a crescut ca să aveți voi ce să mâncați.

N-ați vrea să acceptați în seara aceasta, nu viața naturală care a trebuit să se transforme în substanță moartă, ci Viața veșnică, Viața care L-a înviat pe Fiul Său, ca să puteți fi asemenea chipului Său, prin înnoirea duhului vostru, să renunțați la al vostru și să primiți Duhul Său, care este Semnul în care aveți Viața? Atunci El va trece mai departe și vă va învia în ziua aceea.

Aceasta este adevărata mulțumire. Ar trebui să fii recunoscător față de Dumnezeu care a făcut o cale pentru tine și ți-a pus în seara aceasta înaintea Viața veșnică, invitându-te la masa Sa ca să te servești. Cum ai putea să-L refuzi când El ți-a clarificat totul, în seara aceasta, prin acest fel simplu de predicare?

De ce nu vrei să-L accepți acum și să spui: „Frate Branham, vreau și eu acel fel de Viață. O accept pentru că Isus a murit pentru mine. Am mers la biserică și am avut un crez, dar niciodată nu am văzut Viața lui Isus Hristos pulsând în mine și făcând lumea moartă pentru mine. Vreau să am această Viață; vreau să fiu sigur.”

Nu cred că vrei să pierzi această șansă pentru că este prea târziu pentru altele. Haideți să-L primim acum.

Nu pot să-i chem pe acești oameni la altar pentru că nu este destul loc. De fapt, chemarea la altar este o tradiție apărută în vremea lui Wesley, dar Biblia spune: *„Toți cei ce au crezut, au fost botezați.”*

Câți din cei care sunteți aici și pe care vă pot vedea sau nu vă văd, vreți acest Semn, pe Duhul Sfânt, în viața voastră? Sângele a fost aplicat și El a arătat chiar înaintea cultelor și a lucrurilor lumii, că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Nu vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine, fiindcă ridic mâna înaintea lui Dumnezeu ca dovadă că vreau aceasta în viața mea.”

S-au ridicat deja douăzeci sau mai multe mâini. Mai este cineva? Ridicați mâna, fiindcă El vă vede chiar dacă eu nu vă văd. Dumnezeu vă vede și sus la balcon, pe lângă pereți. Și pe cei de afară și pe cei de la subsol, Dumnezeu vă vede pe toți cei care ați ridicat mâna.

Frați și surori care L-ați primit pe Hristos cu ani în urmă și poate simțiți că aveți acel Semn, eu cred că este cel corect, iar dacă Îl aveți, nu trebuie să vă mai faceți

griji. Dar El trebuie să Se reflecte în voi.

Cum aş putea să nu fiu Beethoven dacă el este în mine? Tot așa, dacă Hristos este în tine, te vei privi în Oglinda lui Dumnezeu, Biblia, și Îl vei vedea pe El. Uită-te cu ce caracter biblic te asemeni: cu Daniel, cu Ezechiel sau cu creștinii din biserica timpurie? Vezi dacă te asemeni cu ei sau poate ești lumesc și iubești lucrurile lumii? A murit totul pentru tine și ai devenit o făptură nouă?

Ridicați mâinile și spuneți: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham, fiindcă sunt sincer și vreau să arăt și eu acel Semn. Îl vreau în viața mea; trebuie să-L am.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe voi, cei de acolo. Sunt deja mulți. Da, Domnul vă vede. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Probabil mai sunt ridicate și alte mâini, dar nu se văd. Ce altceva pot să fac? V-am spus Cuvântul în felul meu simplu, pentru că sunt un om simplu, și așa ar trebui să doriți să fiți și voi: simpli. Fiți simpli, pentru că Dumnezeu este atât de simplu!

Dacă nu ați fost botezați cu botezul creștin, veniți, fiindcă dacă vreți, frații vă vor boteza în seara aceasta. Fiți mulțumitori lui Dumnezeu pentru că există o cale de a trăi. Astăzi I-ați mulțumit pentru că trăiți în America. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru că aveți o biserică ce crede Cuvântul Lui. Mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru că v-a dat ce să mâncați ca să trăiți. Și dacă ați făcut aceasta, nu vreți să-I mulțumiți și pentru că v-a dat Duhul Sfânt care vă dă Viața veșnică? De ce nu puteți veni să-L acceptați? Poate mai este cineva care nu a ridicat mâna. Nu vreți s-o faceți acum ca să vă pot vedea? În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară. Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine.

Mai sunt cinci minute până la încheiere. Haideți să stăm puțin liniștiți și aici înăuntru și afară, și să cugetăm sincer. Aceasta ne emoționează desigur, dar haideți să nu ne gândim la emoții acum, ci să ne gândim sincer: „Doamne, îmi pun mâinile peste Jertfa mea, Isus Hristos, prin credință, fiindcă vreau să mă identific cu moartea Lui. Am terminat cu lumea; am terminat cu Hollywood-ul; am terminat

cu moda; am încetat cu tăiatul părului și cu purtarea hainelor imorale; am terminat cu jocul de cărți și cu tot gunoiul lumii.”

Bărbaților, spuneți: „Am terminat cu băutura; am terminat cu fumatul; am terminat cu minciunile; am terminat cu glumele murdare; nu mă mai prostesc; am terminat cu cuvintele nefolositoare despre care Biblia spune că va trebui să dau socoteală.”

Spuneți: „Vreau Pecetea; vreau Semnul în viața mea. Chiar acum îmi pun mâinile peste Jertfa mea, Isus Hristos, prin credință. Sunt mort față de mine și mor cu El, pentru că El a murit ca să trăiesc eu. Accept chiar acum Viața în El și Te rog să-mi arăți că Viața veșnică locuiește cu adevărat în mine.”

Gândiți-vă la aceste lucruri și credeți. Toți cei prezenți aici, cei din sală, de sus, de jos sau de pe holuri, să se gândească la aceasta sincer și adânc, fiindcă dacă faceți aceasta, veți vedea o adunare de vindecare cum nu ați mai văzut. Dar ceea ce ne trebuie acum este vindecarea sufletului, credința, Ceva care să se prindă de Cuvânt, fiindcă atunci veți vedea Cuvântul devenit real: „Vorbește doar Cuvântul și așa va fi!” Așa cum i-a spus sutașul roman, Domnului Isus: „*Spune doar un cuvânt și așa va fi!*”

Tată ceresc, eu realizez că rugăciunea mea este între Viață și moarte. Ce pot spune, Doamne? Ce cuvinte aș putea folosi? Cu ce expresii aș putea veni la Tine, Doamne? Nu știu ce să spun. Ei au ridicat mâinile, iar Tu știi ce este după acele mâini ridicate: dacă s-au ridicat sincer sau doar din obișnuință. Dacă s-au ridicat sincer, înseamnă că Cuvântul Tău a fost convingător, iar Tu ești gata să arăți ce ai făgăduit.

Te rog pentru acești oameni și îl cer pe fiecare dintre ei pentru Hristos. Pe fiecare îl cer ca trofeu pentru Mesajul din seara aceasta, al Sângelui lui Isus Hristos și al Duhului Sfânt care a venit din Sânge. El Și-a dat sângele, partea chimică apoi Și-a înviat trupul. Partea chimică s-a uscat cu mult timp în urmă, acolo la Calvar, dar Semnul care era în partea chimică, Duhul Sfânt, este în seara aceasta la fel de real

și de proaspăt ca în ziua când a fost ruptă celula în trupul Lui. Acesta este Semnul veșnic, Viața veșnică. Mă rog ca El să vină peste toți cei care stau cu capul plecat și vor să-L primească.

Ei sunt recunoscători pentru că există o cale; sunt recunoscători pentru Isus Hristos, esența morții, pe care L-ai ridicat pentru neprihănirea noastră, arătându-ne că dacă primim Viața Lui, putem trăi veșnic. Fie ca această Viață să vină peste toți cei care au ridicat mâna. Unii dintre ei au știut că trebuie s-o facă dar au tot amânat, ceea ce a produs o cicatrice. Astfel, acolo nu mai este nici o dorință, dar Te rog să scuturi acele persoane, Dumnezeule, pentru că s-ar putea ca acesta să fie ultima lor noapte pe acest pământ. Mâine s-ar putea să fie prea târziu ca să mai facă ceva.

Credeți că domnul Kennedy a știut că va muri când, cu câteva minute înainte de a cădea mort în brațele soției sale, mergea pe stradă bucuros și râdea? Săptămâna trecută era bucuros și fericit și se juca cu copiii lui, iar astăzi trupul lui este în mormânt. Moartea nu are respect pentru nici o persoană, fie că este președinte, fie că este un om de rând. Ea trebuie să vină.

Doamne, noi ar trebui să ne pregătim pentru moarte. Eu o accept și mă îmbrac din nou cu Tine, în timp ce stau la acest amvon. Așa cum le-am spus oamenilor în dimineața aceasta, atunci când m-ai vizitat pe munte, Te-am rugat să mă lași să trăiesc atât cât dorești Tu, dar să fiu credincios principiilor acestui Cuvânt. Ajută-mă să trăiesc în voia Ta, să pun deoparte toate gândurile și viața mea și să las Viața lui Isus Hristos să Se reflecte în Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Fie ca această mare făgăduință să vină peste fiecare persoană prezentă aici, fiindcă o cerem în Numele lui Isus Hristos.

Să rămânem cu capetele plecate.

„Este un Izvor plin cu Sânge

Tras din venele lui Emanuel.

Și păcătoșii se cufundă în El

Să se piardă vina păcatului.”

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea ca cei care L-ați acceptat să spuneți: „Isuse Hristoase, Te vreau. Vreau Semnul Tău.” Vedeți, cea care vă salvează este rugăciunea, credința. Credeți din toată inima? Sunteți gata pentru botezul creștin? Vreți să ridicați mâna? Spuneți: „Sunt gata!” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Și acolo jos. Nu știu câți sunt Promiteți-i lui Dumnezeu. Spuneți și cei din dreapta mea: „Îl cred pe Isus Hristos și sunt gata pentru botezul creștin.”

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre.” De ce trebuie să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos? *„Spre iertarea păcatelor voastre.”* Apoi veți primi Semnul, *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul nostru Isus Hristos.”*

Dacă Dumnezeu te-a chemat și ai ridicat mâna, făgăduința este a ta, îți aparține. Fii recunoscător și identifică-te cu Hristos în timp ce intri în apa botezului. Dacă vreți să fiți botezați, predicatorul este acolo și vă așteaptă. Presupun că aveți haine și lucrurile necesare. Nu amânați pe mâine, ci faceți-o astăzi. *„Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.”* (Luca 9.62).

.....

... Arătați Semnul la serviciu; arătați-L peste tot. Dacă Îi sunteți recunoscători, ridicați mâna și mulțumiți-i lui Dumnezeu pentru că ați fost identificați cu Hristos.

Fiți binecuvântați.

Sora de la pian să înceapă: „Credința mea privește sus la Tine.” Soră Anna Jeanne, te rog să ne acompaniezi cu pianul. Să ne ridicăm în picioare în timp ce vom cânta cu toții acest imn religios vechi, iar dacă vom părăsi această lume înainte de următoarea zi a Recunoștinței, fie ca toate zilele din viața noastră să fie o recunoștință pentru că Cuvântul este încă viu, iar noi suntem identificați cu El în moarte, îngropare și înviere.

Cineva va veni să vă preia pentru botez pe cei aflați în sală, la balcoane sau pe coridoare.

Haideți să închidem ochii și să ridicăm mâinile ca jertfă de mulțumire lui Dumnezeu. În ordine.

Credința mea privește sus, la Tine,

O, Miel de la Calvar!

O, Salvatorul divin!

Ascultă rugăciunea mea

Și ia păcatul de la mine,

Ca de acum să fiu pe-ntreg al Tău.

(Fratele Branham murmură cântarea mai departe. Un frate începe să vorbească în altă limbă, iar un alt frate tălmăcește).

Fiți respectuoși. Cu o chemare ca aceasta, simt că ar trebui să-i chem pe cei ce vor să se boteze la altar. Așteaptă credința voastră aceasta? Ați văzut cum S-a revărsat Duhul peste acel bărbat și a prorocit? Vorbirea în limbi cu tălmăcire este prorocie, așa că îi voi chema pe cei care vor să se boteze să vină aici în față. Ați auzit avertizarea? Nu mai este mult timp! S-ar putea ca aceasta să fie ultima avertizare.

Nu vreți să veniți aici în timp ce noi stăm cu capetele plecate? Cântați din nou, încet: „Aici este un Izvor plin cu Sângele lui Emanuel.” În ordine. Stați cu capetele plecate. Veniți aici! Dumnezeu să te binecuvânteze. Haideți și cei de la balcon, adunați-vă aici! Trimiteți un lucrător care să se îngrijească să ajungă cu toții aici. Nu mai așteptați! Nu-l lăsați pe Satan să spună: „Lasă pe altădată!” ci faceți-o acum! Haideți repede! Șansa este în mâinile voastre.

Haideți, veniți! Nu așteptați o altă ocazie! Prietene, s-ar putea să fie prea târziu pentru o altă șansă. Haideți, pentru că acum este timpul.

Da, vino, doamnă. Foarte bine.

O, Izvorul este aici! Haideți să ridicăm cu toții mâinile și să-l mulțumim lui Dumnezeu. Îți mulțumim!

Tată Dumnezeule, primește mulțumirile noastre în seara aceasta. Primește-i pe acești oameni în Împărăția Ta, în timp ce Îți mulțumim și Te laudăm prin Domnul nostru Isus. Lăudat să fie Dumnezeu! În seara aceasta Îi sunt recunoscător pentru Duhul Sfânt și pentru lucrurile pe care știm că le face El.

Voi, cei de lângă altar, predați-vă viețile Lui! Fie ca acesta să fie timpul când Viața intră în voi.

Haideți să-l fim cu toții recunoscători Domnului. El v-a făgăduit Duhul Sfânt, așa că fiți recunoscători pentru aceasta. Așa procedăm noi: Îi mulțumim și Îl binecuvântăm pe Dumnezeu pentru făgăduința Sa. Credeți cu toții.

Vino, frate Don.

- Amin -